



DRAČÍ NEZBEDOVÉ

JDOU DO ŠKOLY

Natalie Jane Priorová

Ilustroval
Simon Howe

FRAGMENT

Dračí nezbedové jdou do školy

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

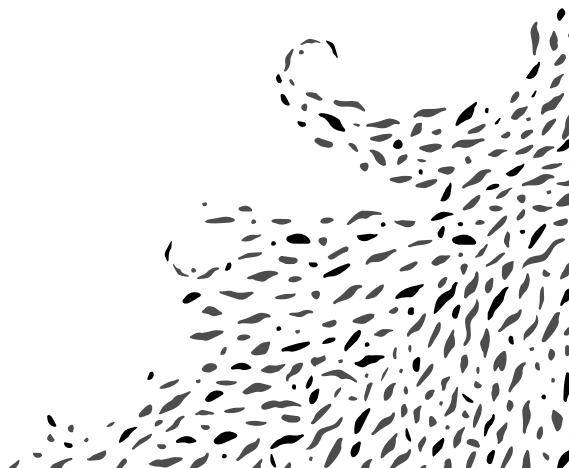
FRAGMENT

Natalie Jane Priorová
Dračí nezbedové jdou do školy – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.


ALBATROS MEDIA

Pro všechny děti a rodiče, kterým to ve škole
taky moc nešlo – od Natalie Jane Priorové
Pro Wilca a Jazze – od Simona Howea





DRAČÍ NEZBEDOVÉ

JDOU DO ŠKOLY

Natalie Jane
Priorová

Ilustroval
Simon Howe

FRAGMENT

MÁTE NA TO STÁT SE DRAČÍ RODINOU?

Baví vás létání?

Ano

Ne

Nevadí vám dračí hovínka a blinkání?

Ano

Ne

Zvládáte i nečekané situace?

Ano

Ne

ZBOŽŇUJETE DRAKY?

Ano

Ne

Jestliže jste na všechny otázky odpověděli ano, kontaktujte
ještě dnes dračí inspektorku Penny Willowsovou!

**SEZNAMTE
SE S AVOU
A JACKEM,
JEJICHŽ RODINA
ADOPTOVALA
DVA DRAKY:**

AVA

- pořádná • rozumná •
inteligentní • laskavá
- *no, možná i trochu nepořádná

JACK

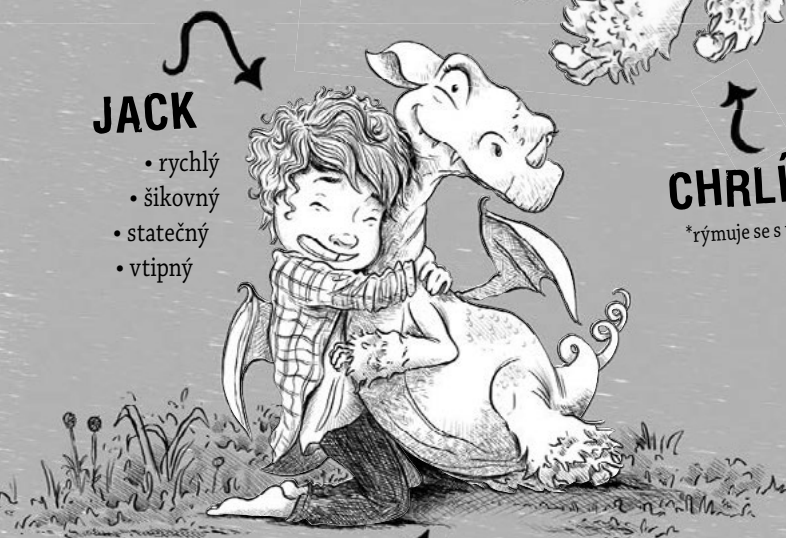
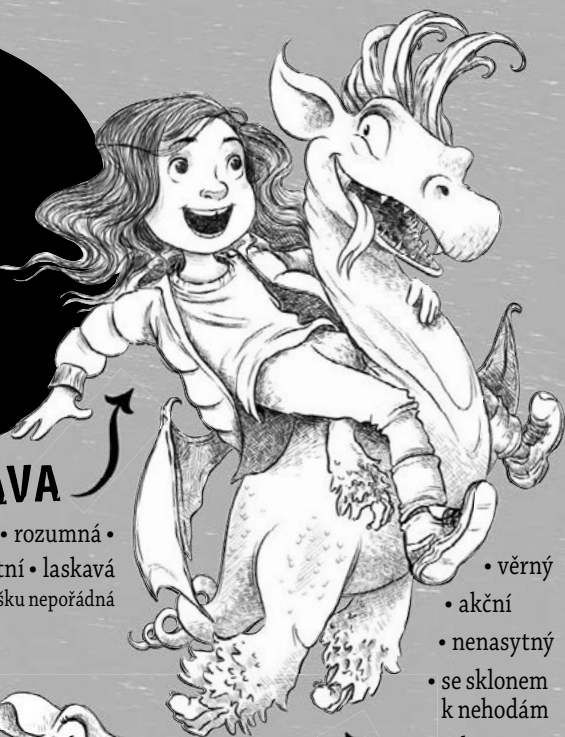
- rychlý
- šikovný
- statečný
- vtipný

CHRLÍK

*rýmuje se s trhlík

ŠUPINKA

- se zálibou v pokladech •
- nezodpovědná • hubatá • pěkná
- láskyplná • nezbedná

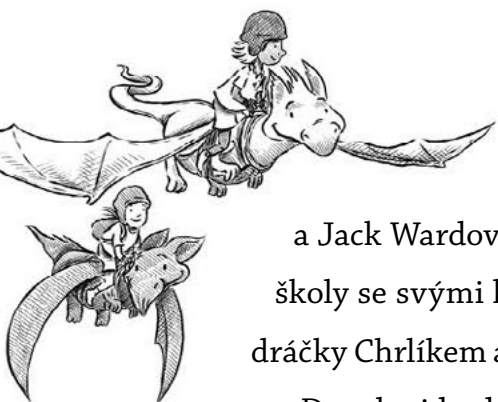




DRAČÍ NEZBEDOVÉ JDOU DO ŠKOLY

Byl první školní den a děti ze základní školy v Laidley se po letních prázdninách vracely do lavic. Přijížděly auty, autobusy, na kolech i pěšky. Všechny děti, které procházely školní branou, si závistivě prohlížely šťastlivce na dračích hřbetech.

Základní škola v Laidley byla dějištěm speciální dračí výuky v rámci projektu *Drači do rodin*. Ava



a Jack Wardovi úplně poprvé letěli do školy se svými kamarády, nezbednými dráčky Chrlíkem a Šupinkou.

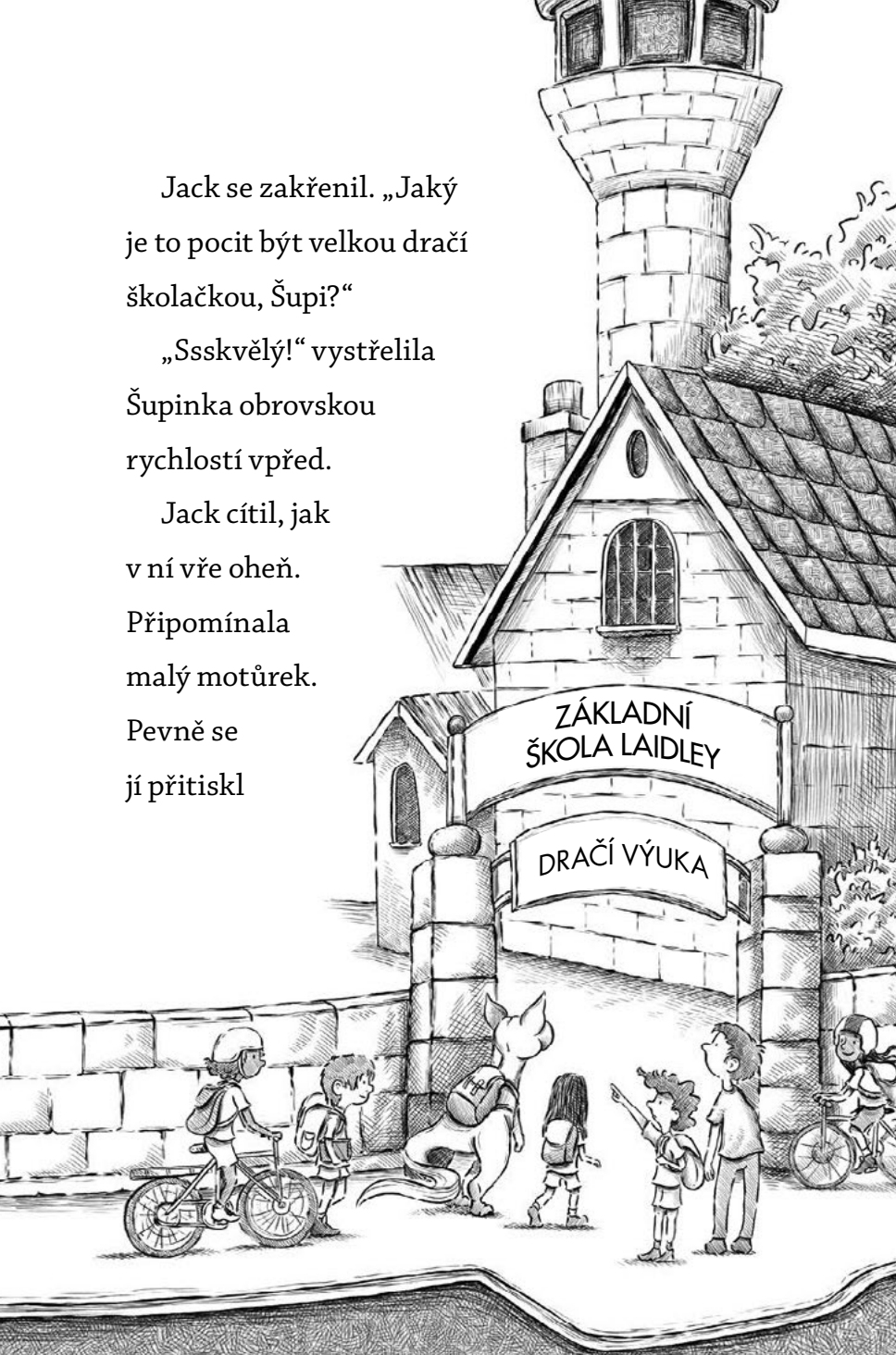
„Dneska jdu do školy! Dneska jdu do školy!“ zpívala si Šupinka. Na ocase měla uvázané mašličky ve školních barvách. Jak uháněli mezi mraky, ocásek se jí **ZKROUTIL** jako vývrtka, a to bylo jasné znamení, jak moc se těší.

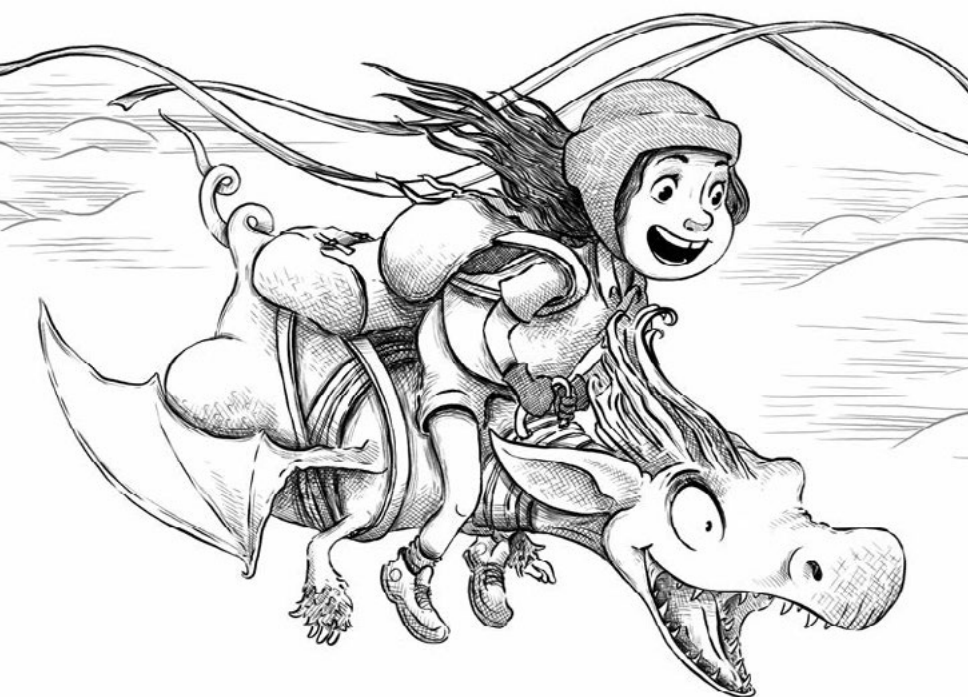


Jack se zakřenil. „Jaký
je to pocit být velkou dračí
školačkou, Šupi?“

„Ssskvělý!“ vystřelila
Šupinka obrovskou
rychlostí vpřed.

Jack cítil, jak
v ní vře oheň.
Připomínala
malý motůrek.
Pevně se
jí přitiskl





na teplý, šupinatý krk a z čiré radosti nahlas zakřičel.

Chrlík s Avou je dohnali a společně letěli bok po boku. Když draci nabrali proud chladného vzduchu z Vysočiny, šklubli sebou, potom roztáhli křídla a **DOPLACHTILI** až ke škole.



„Počkejte, až děti poznají, že jste chameleoni!“
poznamenala Ava. Její kamarádka Oliva Mackenzieová se často chlubila svým dráčkem Chrupíkem. Ava se neubránila touze pochlubit se tím svým. „Nikdo jiný nemá draka, který by uměl měnit barvu!“



„TAKHLE?“ Chrlík na chvíli zadržel dech. Jeho modro-zlaté šupiny se

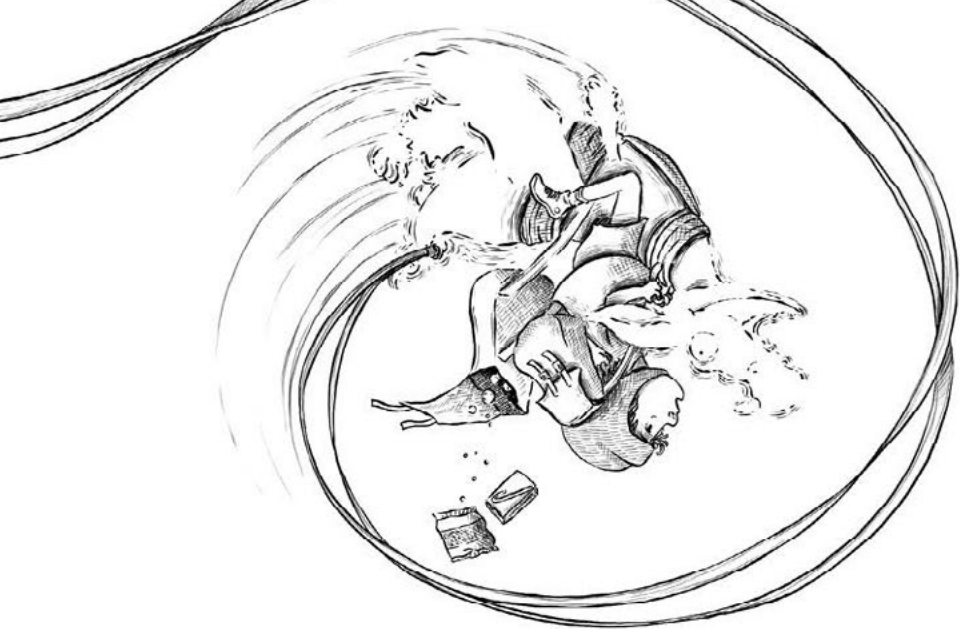
ZATŘPYTILY *

a posléze změnilly barvu na nebesky modrou. Ava se k němu pro jistotu přitiskla. Bylo zvláštní letět na hřbetě téměř neviditelného draka.

„Já taky!“ přidala se Šupinka. „Taky umím být nebeský drak!“ Proměnila se v maličký, rychlý mráček a několikrát ve vzduchu opsala kruh. Jack se k ní tiskl jako opička. Šupince se otevřela školní brašna a její obsah zasypal Chrlíka a Avu.

„Hele! Pozor,“ ozvala se Ava, když se jí na ochrannou helmu vysypaly dračí granule.

„Až bude svačina, bude tě to mrzet, Šupi!“ dodal Jack.





Šupinka se na něj jen zašklebila a uháněla vpřed. Chrlík nabral rychlost a snažil se ji dohnat. Děti se smály a pevně se držely. Dračí nezbedové se proháněli oblohou a střídavě se předháněli.

„RYCHLEJI! RYCHLEJI!“ povzbuzoval je Jack.

„Leť, Chrlíku! Leť!“ křičela Ava.

„Uííí! Uííí!“ pištěli dráčci.

Přeletěli řeku Laidley na okraji města a honili se nad střechami domů. Dráčci byli čím dál víc rozdovádění.



Z TLAM A ČUMÁKŮ

JIM ZAČALY VYCHÁZET JISKRY A OBLÁČKY DÝMU

a zdálo se, jako by zapomněli, kam mají
namířeno. Závod to byl těsný.

Ava byla starší a těžší než
Jack, ale Chrlík byl zase
větší a silnější
než Šupinka.

A tak postupně
získával náskok.

„Jo, bú! Jsem
rychlejší!“ volal.

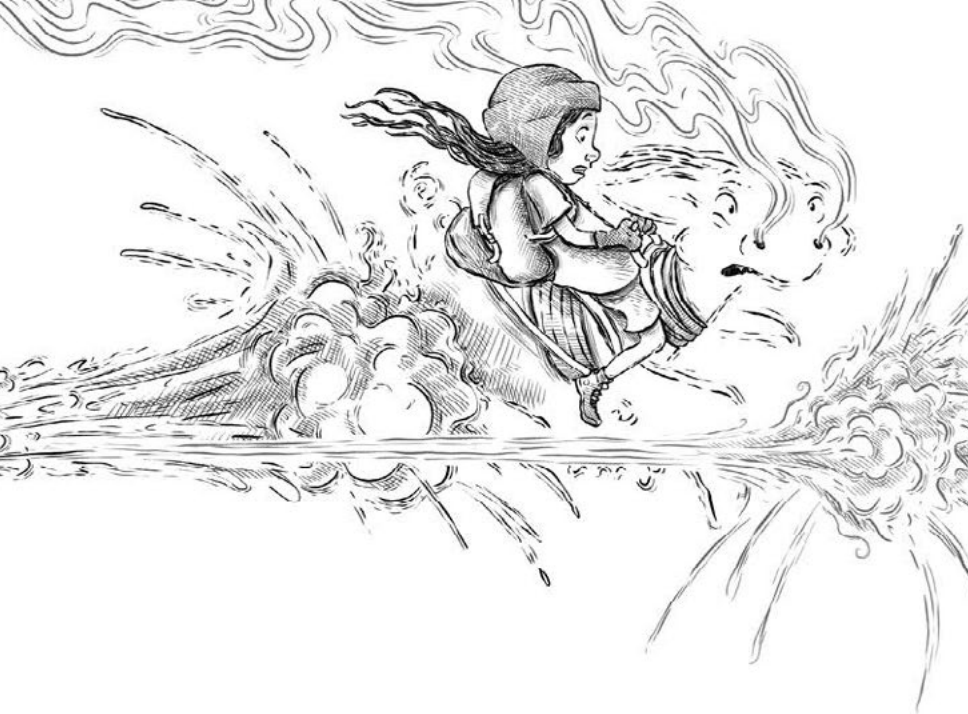


ŠUPINCE Z ČENICHU VYSTŘELO NĚKOLIK OHNIVÝCH KULIČEK.



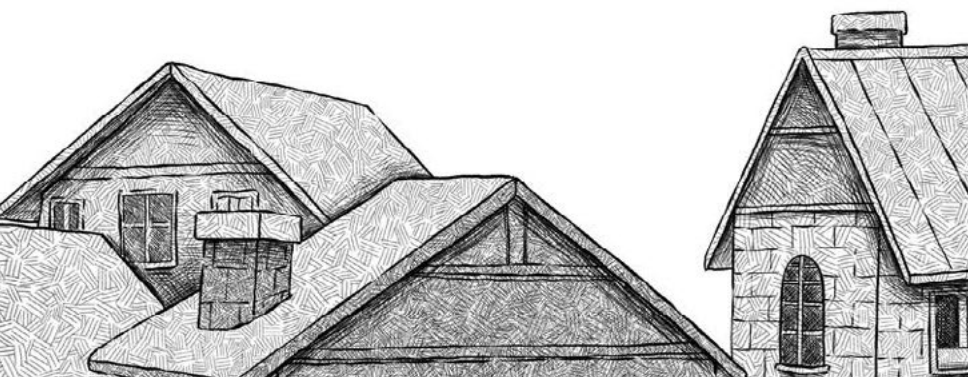
Jedna trefila Chrlíka do boku, až nadskočil a zavřešťel. Druhá proletěla Avě kolem ucha a hlasitě vybuchla přímo před nimi. Objevil se obláček





kouře a barevných jisker. Černý, páchnoucí dým zasáhl Avu do obličeje. Rozkašlala se tak moc, až se málem pustila.

„HELE! DÁVEJ POZOR!“



Chrlík otevřel tlamu,
a kdyby byl jen o kousek
větší, ozval by se vzteklý řev.



**OSTŘE SE
NAKLONIL.**

Ava zůstala

VISIT

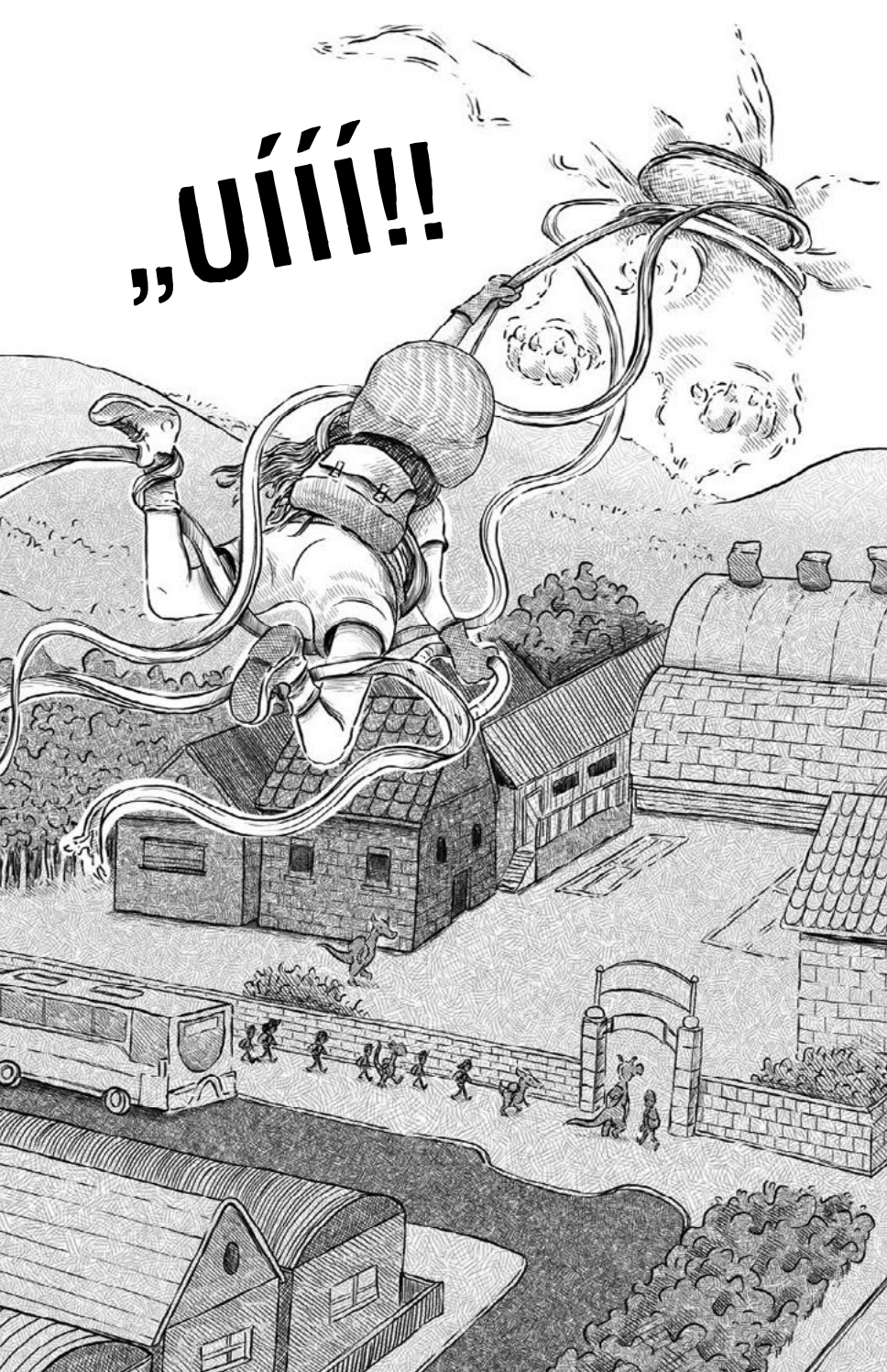
jednou rukou na popruhu téměř neviditelného, nebesky zbarveného draka.

„Chrlíku! Stůj, Chrlíku, *stůj!*“

Ale Chrlík neposlouchal. Oblétl kruh a vši rychlostí se rozletěl za Šupinkou. Ta zapištěla a vystřelila vpřed.

Škola už se blížila. Ava zahlédla podlouhlou stáj na dračí výuku se čtyřmi křivými komínky. Vedle stála budova pro děti a kontrolní věž s přistávací dráhou. Nad školou kroužilo několik dalších draků, kteří čekali, až budou moct přistát. Některým na hřbetech seděly děti.

„بئی!!“



„УІІ!
УІІ!“

